

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 1 lipca 2015 r.

PG VIII TK 93/14

K 30/14

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KANCELARIA	
wpl. dnia	02. 07. 2015
L.dz.	L. zał.

PISMO PROCESOWE

Na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 ze zmianami):

cofam wnioszek Prokuratora Generalnego z dnia 17 października 2014 r., sygn. PG VIII TKw 45/14.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt SK 22/13, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 339 § 5 w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.) w zakresie, w jakim nie zapewnia pokrzywdzonemu możliwości wzięcia udziału w posiedzeniach sądu dotyczących umorzenia postępowania przed rozprawą, o których mowa w art. 339 § 3 pkt 1 ustawy – Kodeks postępowania karnego, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W końcowej części uzasadnienia powyższego orzeczenia Trybunał Konstytucyjny odnotował, że takie same wątpliwości co do konstytucyjności,

jak wykazane w sprawie o sygnaturze SK 22/13 w odniesieniu do posiedzeń wymienionych w art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k., budzi również pozbawienie pokrzywdzonego - w art. 339 § 5 k.p.k. - prawa udziału w posiedzeniach, o których mowa w art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k., a więc dotyczących umorzenia postępowania z powodu oczywistego braku faktycznych podstaw oskarżenia. Będąc jednakże związany granicami skargi konstytucyjnej, Trybunał Konstytucyjny nie mógł ocenić powyższej regulacji w zakresie jej zgodności z ustawą zasadniczą.

Pogląd Trybunału Konstytucyjnego, zawarty w wyroku o sygnaturze SK 22/13, uzasadniał konieczność poddania kontroli zgodności regulacji z art. 339 § 5 k.p.k. w związku z art. 54 § 1 k.p.k. z wzorcami konstytucyjnymi zawartymi w art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej także w zakresie, w jakim regulacja ta nie zapewniała możliwości wzięcia przez pokrzywdzonego udziału w posiedzeniach sądu wymienionych w art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.

W związku z powyższym w dniu 17 października 2014 r. Prokurator Generalny skierował do Trybunału Konstytucyjnego wniosek (sygn. PG VIII TKw 45/14) o stwierdzenie niezgodności przepisu art. 339 § 5 w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.), w zakresie, w jakim nie zapewnia pokrzywdzonemu możliwości wzięcia udziału w posiedzeniach sądu dotyczących umorzenia postępowania przed rozprawą, o których mowa w art. 339 § 3 pkt 2 ustawy – Kodeks postępowania karnego, w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W kontekście skierowanego przez Prokuratora Generalnego do Trybunału Konstytucyjnego wniosku należy jednakże mieć na uwadze, iż w dniu 20 lutego 2015 r. uchwalona została ustawa o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396).

Powołana ustawa znowelizowała przy tym m.in. art. 339 § 5 Kodeksu postępowania karnego nadając mu następujące brzmienie:

„Art. 339. (...)

§ 5. Strony, obrońcy i pełnomocnicy mogą wziąć udział w posiedzeniach wymienionych w § 1 oraz w § 3 pkt 1, 2 i 6, z tym że udział prokuratora i obrońcy w posiedzeniu w przedmiocie orzeczenia środka zabezpieczającego określonego w art. 93a § 1 pkt 4 Kodeksu karnego jest obowiązkowy. Pokrzywdzony ma prawo wziąć udział w posiedzeniach wymienionych w § 3 pkt 1 i 2. Zawiadamiając pokrzywdzonego o posiedzeniu poucza się go o możliwości zakończenia postępowania bez przeprowadzenia rozprawy oraz wcześniejszego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 54 § 1.”.

Zgodnie z art. 29 ustawy nowelizacyjnej, powyższy przepis art. 339 § 5 k.p.k., w cytowanym wyżej brzmieniu, wszedł w życie w dniu 1 lipca 2015 r.

Powyższa nowelizacja gwarantuje pokrzywdzonemu możliwość uzyskania statusu strony w postępowaniu sądowym, jak również umożliwia mu wzięcie udziału w posiedzeniach sądu odbywanych w trybie art. 339 § 3 pkt 1 i 2 k.p.k., na których mogą zapasć postanowienia o merytorycznym charakterze. Tym samym, w świetle spodziewanego wejścia w życie w dniu 1 lipca 2015 r. ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, skierowany do Trybunału Konstytucyjnego wniosek o stwierdzenie niekonstytucyjności przepisu art. 339 § 5 k.p.k. w związku z art. 54 § 1 k.p.k. stał się bezprzedmiotowy.

Z tych względów cofam wniosek Prokuratora Generalnego z dnia 17 października 2014 r.

Andrzej Seremet